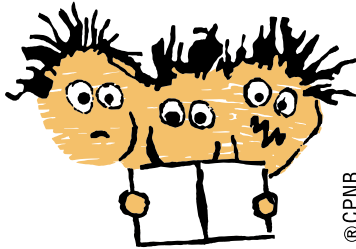

Froekje & Mies

Op scoutingkamp

**De Nederlandse
Kinderjury
2018**

©CPNB

Sandra Kuipers en Mireille Hovius

Froekje & Mies

Op scoutingkamp

Met illustraties van Alvin Silvrants

Uitgeverij Noordzee

LEESNIVEAU

		ME	ME	ME	ME	ME	
AVI	S	3	4	5	6	7	P
CLIB	S	3	4	5	6	7	8 P

Toegekend door Cito i.s.m. KPC Groep

ISBN: 978-94-92343-10-9

NUR: 280

Copyright © 2017 Uitgeverij Noordzee

Alkmaar

Tekst: Sandra Kuipers en Mireille Hovius | www.kuipershovius.nl

Illustraties: Alvin Silvrants | www.hits-design.com

Zetwerk: Raymond Zachariasse | www.miralovesbooks.com

Alle rechten voorbehouden.

Dit werk is auteursrechtelijk beschermd. Copyright en overige rechten blijven voorbehouden aan: Uitgeverij Noordzee te Alkmaar.

Niets uit deze uitgave mag worden veeveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Inhoud

1. Teken	9
2. Zakmes	13
3. Gijs	18
4. Probleem	21
5. Strijd	23
6. Een ronde tent	26
7. Het kamp kan beginnen	32
8. Nachtspel	39
9. Wraak	45
10. Kasper	51
11. Het Zweedse renspeel	55
12. Kwijt	59
13. Allemaal vragen	65
14. Vloten bouwen	68
15. Toiletgebouw	72
16. Opruiming	76
17. Een gezellige avond	80
18. Liegen	84
19. Bij de vuurplaats	89
20. Donderdag	93
21. Bepieden	100
22. De vlottentocht	104
23. Eerlijke winst?	110
24. De waarheid	114
25. De start van de bonte avond	119
26. Het einde	126

Wil je meer weten over de schrijvers?

Wil je dat ze een keer in je klas komen?

Vind je het leuk om een vraag aan Froekje of Mies te stellen?

Kijk dan eens op www.kuipershovius.nl

Hoi, mijn naam is Froekje.

Ik ben elf jaar en zit op basisschool de Springschans in groep 7. Mijn lievelingsvak is taal en wist je al dat ik in de schoolkrantcommissie zit?

Mies is mijn beste vriendin. Zij is zo gek als een deur en dat kan ik wel gebruiken.

Thuis woon ik alleen met mijn moeder en tja, dat is soms best wel saai hoor.

Ik zit op schaatsen en op scouting. Misschien gaat Mies er ook wel op, op scouting bedoel ik dan.

(M'n moeder noemt het de padvinderij, alsof je steeds een pad moet zoeken!)

Hoi, ik ben Mies, tien jaar oud en zit op atletiek.

Samen met mijn vader Loek en moeder Claire woon ik in een nieuwbouwwijk.

Wij hebben een superlief hondje, hij heet Banjer. En o ja, ik heb ook nog een irritante broer. Ze noemen hem Gijs.

Meestal ben ik heel erg vrolijk en blij, maar soms kan ik ook zomaar boos worden. Ik zit in groep 7 en samen met Froekje beleef ik de leukste avonturen. Zij is echt mijn BFF.

1. TEKEN

‘Oké meiden,’ begint Paulien, de scoutingleidster, en ze kijkt de kring van gidsen rond. Ze zitten buiten bij de vuurplaats. Froekje is zo nieuwsgierig. Ze wiebelt met haar blote benen tegen Mies aan. Wat is het heet! Stom dat ze haar uniform heeft aangetrokken. De meeste meiden dragen gewoon een T-shirt. Alleen Mies en zij zitten te puffen met die lange mouwen en das.

‘Zoals jullie weten gaan we volgende week op zomerkamp. Deze keer is Drenthe onze bestemming. Dwingeloo.’ Paulien glundert als ze verder vertelt: ‘Het is daar prachtig! Veel bossen, wat kleine meertjes en er is een heel mooie plek waar we onze tenten op kunnen zetten.’ ‘Tenten?’ Mies is opgesprongen.

Ze heeft pas drie keer meegedraaid met Scouting De Elementen en bijna alles voor haar is nieuw. Froekje trekt Mies terug. ‘Zodra je gids bent,’ legt ze uit, ‘slaap je met je eigen ronde in een tent. Een ronde is gewoon een andere naam voor je eigen groepje.’

Voor Froekje is het kamperen ook nieuw. Eigenlijk hangt ze met haar elf jaar net tussen de kabouters en gidsen in, maar omdat er gidsen te kort waren mocht ze al eerder doorstromen. Wel spannend, want in de nieuwe groep zijn de meiden wel twaalf, dertien of veertien.

‘Meiden,’ gaat Paulien verder, ‘de overige informatie krijgen jullie per

mail. Nu gaan we aan de slag. Iedere ronde gaat zo het bos in om een stok te zoeken waar je een punt aan kunt slijpen. Later moet daar een vlag aankomen. Die nemen we mee naar Drenthe.'

'Ik doe eerst dit zweetding uit hoor.' Froekje heeft het bovenste knoopje losgemaakt en trekt de zandkleurige blouse over haar hoofd. Even blijft er een knoopje hangen achter een van haar vlechten, maar dan is-ie uit. Zo, hèhè, stukken beter! Met haar arm veegt ze het zweet van haar voorhoofd. Ze heeft er een blauw hemdje onder. Niet veel later loopt ook Mies in haar hemd en trekken ze met Lisa, Renske en Thyrza het bos in.

'Ik heb zo'n zin,' danst Mies. Haar bruine krullen deinen op en neer. Froekje grinnikt.

'Zo'n zin in het kamp.' En hop, daar doet Mies een radslag. Ze landt vlak bij een mooie stevige lange tak, die ze meteen opraaft. 'TADAAA, mijn stok!'

'Hé, nog zo een,' roept Froekje. Ze rent een paar stappen verder en duikt onder een laaghangende struik. Als ze naar de tak graait, blijkt die vast te zitten. Met een beetje gewriemel heeft Froekje 'm los en komt overeind. Leunend op hun nieuwe wandelstok scharrelen ze terug richting het clubgebouw.

'Wij gaan vast!' roept Mies naar de andere drie meiden.

Froekje krabbelt aan haar linkerknie. 'Zullen wij er allebei ringen in kerven? Ik elf en jij tien. Die staan voor onze leeftijd. En dan bovenaan onze initialen?'

'Ini-wát? En wat loop je trouwens te krabben. Muggenbulten?'

'Initialen, de eerste letters van je voor- en achternaam.' Froekje wrijft in haar nek. Ze heeft inderdaad opeens overal jeuk, maar dat kan

toch niet zo plotseling door muggen komen? Ze staat stil om over haar benen te vegen en ziet piepkleine zwarte puntjes. ‘Mies,’ piept Froekje ineens. ‘Ik denk, wil jij ...’

‘Wat?’ Mies laat haar tak vallen en kijkt haar met grote vragende ogen aan. ‘Voel je je niet goed?’

Froekje wijst naar haar benen. ‘Ik denk dat het teken zijn.’

‘Niet! Of ... wel, dat zijn het. Wat veel! Misschien heb ik ze ook wel.’

Froekje stampst en springt en slaat haar handen voor haar ogen.

‘Hoeveel dan?’

‘Kom maar,’ zegt Mies. Ze neemt Froekje bij haar arm en begint te lopen. Als ze het clubgebouw naderen begint Mies al te roepen: ‘Paulien, we hebben teken!’

Niet veel later heeft Paulien de EHBO-koffer geopend en haalt een tekening tevoorschijn. Froekje en Mies staan beiden in hun onderbroek op een stoel. Op tafel staat een flesje alcohol, er ligt een dot watten en Paulien komt dichterbij met de tang. Zal het zeer doen? Voorzichtig gluurt ze tussen haar oogleden door. Paulien plaatst de pincet vlak op haar huid, ze knijpt de tang dicht en trekt deze dan recht naar achteren. Froekje ademt langzaam uit. Het deed helemaal geen pijn.

‘Dat was één,’ zegt Paulien. ‘Hij ging er mooi uit, helemaal heel nog. Dan is de kans op besmetting erg klein.’ Ze laat de teek in een schaal-tje vallen en ontsmet de plek daarna met alcohol. ‘Volgende!’

Een stukje lager op hetzelfde been trekt Paulien teek twee eruit. Telkens noteert ze op een blaadje waar de teek zat.

Dan komen Renske, Thyrza en Lisa binnenwandelen, ieder met een

lange stok.

‘Wat is hier aan de hand?’ vraagt Lisa.

‘Tekent,’ antwoordt Paulien. ‘Zouden jullie misschien even naar Mies kunnen kijken? Ik ben nog wel even met Froekje bezig.’

‘Mies heeft niks hoor,’ zegt Renske even later.

‘Hebben jullie ook haar oren en haar nek goed nagekeken?’ vraagt Paulien. Inmiddels trekt ze teek drie uit Froekjes onderbeen.

‘Ja hoor, alles gecheckt. Ze vonden Mies niet lekker,’ grapt Renske.

2. ZAKMES

‘Pfff, ik heb het zo heet!’ klaagt Mies.

Samen met Froekje zit ze op de achterbank van de knalblauwe Fiat Panda van Paulien. Die had aangeboden om de meisjes na het tekenavontuur naar huis te brengen.

‘Heb je airco?’ vraagt Mies. ‘Ik zit hier echt te stikken.’

Paulien kijkt in de achteruitkijkspiegel naar de meisjes op de achterbank. Ze lacht. Dan roept ze boven de muziek uit: ‘Ik heb wel arko, is dat ook goed?’

‘Arko?’

‘Alle Ramen Kunnen Open,’ zegt Paulien.

‘Heeft mijn opa ook,’ reageert Froekje en begint te lachen.

Er verschijnt een glimlach op Mies’ gezicht: ‘Oké, gooi dan ook echt álle ramen maar open!’

‘Hé sufferd!’ roept Paulien opeens uit het niets. Ze trapt hard op de rem. Vlak voor haar auto scheert een jongen op een brommer voorbij. ‘Die kijkt ook niet uit. Levensgevaarlijk zeg!’

‘Volgens mij was dat je broer,’ zegt Froekje zachtjes.

Mies wrijft even over haar hals. Ze was naar voren geschoten en de gordel had in haar nek gesneden. Als ze zich omdraait ziet ze het meteen. ‘Ja,’ fluistert ze terug, ‘dat is ‘m.’ Dat versleten leren

jack herkent ze uit duizenden. Het is vastgegroeid aan Gijs. Wat voor weer het ook is, nu ook in deze hitte, hij draagt het. Het zal haar niks verbazen als hij het zo over zijn blote bast heeft aangetrokken.

Dan zet Paulien de muziek wat zachter en kijkt heel even naar achteren: 'Moeten jullie er allebei bij Mies uit?'

'Ja,' zegt Froekje. 'Mijn moeder heeft avonddienst bij de vogelopvang. Als ze klaar is, komt ze me ophalen.'

Niet veel later stopt Paulien haar auto bij de Annie M.G. Schmidtlaan nummer 53. 'Kijk Froekje, geef dit briefje vanavond aan je moeder. Hierop staat waar ik de teken verwijderd heb. Het is verstandig om evengoed langs de huisarts te gaan. Er zit ook een informatiebrief bij. Die geef ik uit voorzorg ook aan jou, Mies. Oké?'

De meisjes knikken, zeggen Paulien gedag en hollen naar binnen.

'Mam!' Mies slingert de achterdeur open en begint meteen te roepen: 'Weet je wat er gebeurd is?'

'Ook goeienavond, Mies.' Claire komt overeind van de bank en legt het tijdschrift dat ze aan het lezen was opengeslagen op een bijzet-tafeltje. 'Hé Froekje, gezellig dat je meegekomen bent.'

'Froek zat helemaal onder de teken. We moesten allebei bovenop een stoel staan, in onze onderbroek! En toen ...'

'Had jij ook teken?' vraagt haar moeder.

Ze schudt haar hoofd en wil verdergaan, maar Froekje is haar voor.

'Zullen we naar boven? We kunnen een lijstje maken van wat we allemaal mee willen nemen naar het scoutingkamp. Goed?'

'Ja leuk, we gaan zo. Maar mam, ik had geen teken hoor. Dat dacht ik al, maar een paar grote meiden hebben het voor de zekerheid ook

nog nagekeken. Vind je dat niet maf? In onze ónderbroek! En hier, ik heb nog een informatiebrief van de leidster gekregen.'

'Ik vind dat er juist goed gereageerd is,' zegt Claire die de brief aanpakt. 'Die beestjes kunnen Lyme overbrengen, die ziekte wil je niet hebben hoor. Ik check je vanavond ook nog even.'

'Sorry,' zegt Froekje als ze eenmaal boven zijn. 'Ik had niet zoveel zin in dat gezeur over die teken. Ik was bang dat je moeder dan ook wilde kijken.'

'Dat scheelde inderdaad niet veel. In elk geval ben ik vanavond aan de beurt.' Mies trekt een extra stoel bij haar bureau en gebaart Froekje te gaan zitten. Ze pakt een pen uit haar etui en scheurt een wit blad van haar kladblok af.

Mobiel, schrijft ze meteen op.

'Dat is nou net het enige dat NIET mag, Mies.'

Froekje kriebelt even in haar nek en op haar rug onder het blauwe hemdje.

'Nee?' Mies zet grote ogen op. Jeetje, een week zonder haar moeder vindt ze sowieso al lang en moeilijk, maar dan ook nog zonder skypen en bellen! Die telefoon moet gewoon mee. Desnoods stiekem. 'Nou ja, dan niet. Laten we maar bedenken wat er wel mee mag of moet.' Froekje en Mies noemen om de beurt iets op. Het lijstje wordt steeds langer:

Slaapzak

Kussen

Luchtbed

Ondergoed
Pyjama
Verrekijker
Toiletta's
Knuffel
Zakmes

‘Oh, jij hebt zo’n hele mooie hè Froek? Ik heb helemaal geen zakmes.’

‘Maar Gijs zal er toch wel een hebben?’

‘En jij dacht dat ik dat zomaar even mag lenen? Bij alles wat ik vraag, zegt Gijs standaard “nee”.’ Mies staart een tijdje voor zich uit. ‘Waar koop je die dingen?’

‘In een campingwinkel.’ Froekje denkt na. ‘Ik denk ook wel bij Blokker of via internet bij Scoutshop.’

‘Hm, dat is allemaal zo’n gedoe.’ Dan lacht Mies opeens geheimzinnig. ‘Als ik dat mes niet gewoon mag lenen, leen ik het toch stiekem? Kom, we gaan naar zijn kamer. Hij is nu toch met zijn brommer op stap.’

Mies staat op en Froekje sluipt achter haar aan. Op de overloop staan ze muisstil voor de slaapkamerdeur van Gijs. Voor de zekerheid luistert Mies of ze daarbinnen iets hoort. Als het stil blijft, opent ze langzaam de deur en glipt op haar tenen naar binnen. ‘Doe de deur maar weer dicht, Froekje,’ fluistert ze, ‘niemand mag ons hier zien.’ Mies snuffelt tussen Gijs zijn spullen. Dan begint Froekje opeens heel erg te giebelen. Ze wijst naar de kalender boven Gijs’ bed: een kalender met allemaal blote vrouwen die alleen een bikinibroekje dragen.

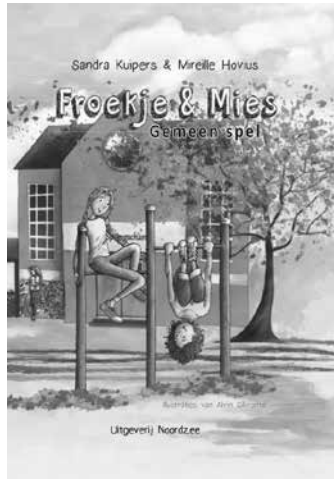
‘Kijk Mies, krijgen die vrouwen ook allemaal tekencontrole?’

‘Hm, uhhh.’ Mies tilt een stapel motortijdschriften op. Ze is veel te druk met haar zakmessenmissie. Zachtjes opent ze de laatjes van zijn bureau. Het is er een enorme puinhoop. Als ze net het derde laatje wil openen, hoort ze voetstappen op de trap. Verschrikt kijkt ze Froekje aan.

‘Wat nu?’ vraagt Froekje. Haar ogen staan wijd opengesperd. Ze doet een stap richting de deur.

‘Dat kan niet meer,’ zegt Mies. Ze trekt Froekje terug. ‘Kom, vlug, onder zijn bed.’ Het is daar net groot genoeg om met zijn tweeën onder te kruipen. Ze liggen op hun buik als de deur openzwaait. Vanonder het bed ziet Mies de zware legerkisten van Gijs dichterbij komen.

Ook verkrijgbaar:

Een nieuw meisje in de klas zet de vriendschap van Froekje en Mies onder druk. Kan Tessa hun nieuwe vriendin worden of drijft ze hen juist uit elkaar?

En wat is eigenlijk haar relatie met Kasper, de pestkop van de school?

*'Weet je, Froek? Ik mag natuurlijk twee weken logeren hè, van mijn vader. Ik dacht, als ik nou één week bij Tessa ga en één week bij jou? Dat is voor Tessa leuk, voor mij en voor jou toch ook?'
Het valt stil.*

'Wat vind je?' probeert Mies. 'Jij blijft gewoon mijn allerbeste vriendin, hoor.'

'Een aanrader voor alle jonge meiden die wel eens verward raken in hun vriendschappen.' Fiona Rempt, kinderboekenschrijfster

*'Een mooi boek over wat echte vriendschap betekent en hoe belangrijk het is om iemand te vinden die je begrijpt. Met veel plezier gelezen.'
Maria Genova, journalist en schrijver*

Verwacht voorjaar 2018: Froekje & Mies, op een eiland